Lieta Nr.C33573415
Lietvedības Nr.CA-0276-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 23.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Freimanis,
tiesnese Marika Bebriša un tiesnese Inese Strelča
ar tiesas sēžu sekretāri Lieni Alksni,
piedaloties zvērinātai advokātei Ilzei Jankevičai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS „DNB banka" prasībā pret /pers. A/ par ķīlas tiesību realizēšanu un atzīšanu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 5.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 5.oktobrī AS „DNB banka" (turpmāk – prasītāja) cēlusi prasību Rīgas rajona tiesā pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par ķīlas tiesību realizēšanu un atzīšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 12.aprīlī starp prasītāju un /pers. B/ noslēgts kredīta līgums par kredīta izsniegšanu 198 000,00 EUR apmērā un ķīlas līgums, saskaņā ar kuru /pers. B/ ieķīlāja nekustamo īpašumu /adrese/. Ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu atzītas atbildētājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/. Prasītāja saistības izpildītāja, savukārt /pers. B/ aizdevumu neatmaksāja.

2011.gada 15.septembrī /pers. B/ pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process. 2015.gada 4.septembrī prasītāja nosūtīja atbildētājai brīdinājumu ar aicinājumu atmaksāt no kredīta līguma izrietošo parādu. Minētās saistības nav izpildītas. Ievērojot minēto, kopējais parāds uz 2015.gada 27.augustu bija 195 989,75 EUR, ko veido pamatsumma 171 054,52 EUR, procenti 7 829,78 EUR par kredīta izmantošanu periodā no 2010.gada 15.aprīļa līdz 2011.gada 14.septembrim un līgumsods 17 105,45 EUR.

Pamatojoties uz Civillikuma 1278., 1286., 1290., 1304., 1319., 1326., 1367., 1587., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756., 1765., 1934., 1943.pantu, prasītāja lūgusi tiesu atzīt prasītājas tiesības gūt apmierinājumu no ieķīlātā nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/, pārdodot nekustamo īpašumu izsolē un dzēšot parādu 195 989,75 EUR apmērā, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

2015.gada 25.novembrī Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Valerija Andrejeva paskaidrojumi, kuros norādīts, ka tas prasību neatzīst.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 19.februāra spriedumu atbildētājai atzītas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/. Zemesgrāmatā īpašuma tiesības nav reģistrētas. Atbildētāja, iegādājoties nekustamo īpašumu, nepārņēma /pers. B/ saistības. Ievērojot minēto, prasība noraidāma kā nepamatota.

2016.gada 17.martā prasītāja Rīgas rajona tiesā iesniegusi prasības pieteikuma precizējumus. No /pers. B/ saņemti maksājumi, kas novirzīti kredīta dzēšanai. 2016.gada 7.martā parādu veido 195 763,74 EUR, kas sastāv no pamatparāda 170 849,06 EUR, nesamaksātajiem procentiem par periodu no 2010.gada 15.aprīļa līdz 2011.gada 14.septembrim 7 829,78 EUR apmērā un līgumsoda 17 084,90 EUR. Ievērojot minēto, prasītāja lūdz tiesu atzīt prasītājas tiesības gūt apmierinājumu no ieķīlātā nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/, pārdodot nekustamo īpašumu izsolē un dzēšot parādu 195 763,74 EUR apmērā, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 5.maija spriedumu prasība apmierināta. Pirmās instances tiesa nospriedusi atzīt prasītājai tiesības gūt apmierinājumu no ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese/, Carnikavas novadā, kura īpašuma tiesības ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu atzītas atbildētājai, pārdodot nekustamo īpašumu izsolē un tādējādi dzēšot no 2005.gada 12.aprīļa kredīta līguma Nr.2067/05P08 izrietošo parādu 195 763,74 EUR, ko veido parāda pamatsumma 170 846,06 EUR, lietošanas procenti par periodu no 2010.gada 15.aprīļa līdz 2011.gada 14.septembrim 7 829,78 EUR apmērā un līgumsods 17 084,90 EUR, bet nepārsniedzot ar ķīlu nodrošinātā prasījuma summu. Piedzīta no atbildētājas par labu prasītājai valsts nodeva 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kā arī ar lietas vešanu saistītie izdevumi 285,25 EUR, kopā 334,09 EUR apmērā. No atbildētājas par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,75 EUR.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka ar 2005.gada 12.aprīļa ķīlas līgumu Nr.2067/05P08-1 /pers. B/ piederošais nekustamais īpašums /adrese/ieķīlāts par labu prasītājai. Saskaņā ar ķīlas līguma nosacījumiem ķīlas ņēmējam pastāv tiesības realizēt savas ķīlas tiesības, ja parādnieks nav izpildījis kādu no savām saistībām.

No lietas materiāliem pievienotās zemesgrāmatu sniegtās informācijas izriet, ka nekustamais īpašums /adrese/pieder /pers. B/. Tomēr no lietas materiāliem pievienotā 2014.gada 19.februāra Rīgas apgabaltiesas sprieduma redzams, ka strīdus nekustamais īpašums atsavināts atbildētājai, un prasītāja devusi piekrišanu ķīlas priekšmeta atsavināšanai. Atbildētāja nav apstrīdējusi faktu, ka nekustamo īpašumu iegādājusies ar spēkā esošu ķīlas tiesību atzīmi.

Līdz ar minētā tiesas sprieduma spēkā stāšanās brīdi atbildētājai konstatētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/.

Lai arī atbildētāja nav veikusi savu īpašuma tiesību reģistrāciju zemesgrāmatā, tiesa secinājusi, ka minētais apstāklis nedrīkst būt par šķērsli hipotekārā kreditora tiesību realizācijai.

Atsaucoties uz Civillikuma 1278., 1280., 1319. un 1378.pantu, pirmās instances tiesa prasību apmierinājusi, konstatējot, ka 2016.gada 7.martā parādsaistību apmērs 2005.gada 12.aprīļa Kredīta līgumam Nr.2067/05P08 veido 195 763,74 EUR, kas sastāv no parāda pamatsummas 170 849,06

EUR, lietošanas procentiem par periodu no 2010.gada 15.aprīļa līdz 2011.gada 14.septembrim 7 829,78 EUR apmērā un līgumsoda 17 084,90 EUR.

Par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 5.maija spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka ķīlas līgums tika noslēgts starp prasītāju un /pers. B/, pret kuru atbildētāja cēla prasību tiesā īpašuma tiesību aizsardzībai.

Kad atbildētāja iegādājās minēto nekustamo īpašumu, tiesīgi noslēdzot pirkuma līgumu, viņa nepārņēma pārdevēja (/pers. B/) saistības un parādus. Turklāt, noslēdzot nekustamā īpašuma pirkuma līgumu, pārdevējs apliecinājis, ka viņš apņemas segt saistības, kuru nodrošinājumam kalpo minētais īpašums, lai hipotēka tiktu dzēsta.

No minētā izriet, ka atbildētājai pret prasītāju nav nekādu parādu, savukārt viņas īpašuma tiesības atzītas ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu.

Atsaucoties uz Zemesgrāmatu likumu un Civillikuma 993. un 994.pantu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka zemesgrāmatu nodaļā īpašuma tiesības uz atbildētājas vārda līdz par šim brīdim nav pārreģistrētas, līdz ar to pastāv situācija, kad tiesa nospriedusi vērst piedziņu uz zemesgrāmatā trešajai personai reģistrētu īpašumu.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Zemesgrāmatu likuma 1., 4., 7., 31., 43., 44.pantu, Civillikuma 993. un 994.pantu, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz prasību noraidīt.

Rīgas apgabaltiesā 2016.gada 29.jūnijā saņemti prasītājas pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Kārļa Vītola paskaidrojumi.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājai bija zināms, ka uz nekustamo īpašumu par labu bankai 2005.gada 20.aprīlī reģistrēta hipotēka. Atbilstoši Civillikuma 1378.pantam hipotekārā kreditora tiesības uz nekustamo īpašumu nemaina apstāklis, ka nekustamo īpašumu nopirka atbildētāja.

Augstākās tiesas Senāts 2013.gada 10.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-0940-13 norādījis, ka ķīlas tiesība kā lietu tiesība ir absolūta un pastāv spēkā tik ilgi, kamēr pilnīgi apmierināts kreditors, tāpēc ķīlas (hipotēkas) tiesība nevar izbeigties īpašnieka maiņas dēļ (Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 25.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-257/2012. 9.punkts).

Ievērojot minēto, prasītāja lūgusi apelācijas sūdzību noraidīt kā nepamatotu.

Uz tiesas sēdi apelācijas sūdzības iesniedzējas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Valerijs Andrejevs nav ieradies. Rīgas apgabaltiesā 2017.gada 9.janvārī saņemts apelācijas sūdzības iesniedzējas pilnvarotā pārstāvja lūgums izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. Pārstāvis norādījis, ka apelācijas sūdzību uztur uz argumentiem, kas norādīti apelācijas sūdzībā.

Prasītājas AS „DNB banka" pārstāve zvērināta advokāte /pers. D/ uzturēja prasību un 2016.gada 22.decembrī Rīgas apgabaltiesā iesniegtos prasības pieteikuma precizējumus, paskaidrojot, ka pēc prasības celšanas tiesā veikti maksājumi, kas novirzīti no aizdevuma līguma izrietošo saistību daļējai izpildei. Tādējādi kopējo parādu 2016.gada 12.decembrī veido 195 554,02 EUR. Prasītājas pārstāve lūdza apmierināt izdevumus par advokāta sniegto juridisko palīdzību gan pirmās, gan apelācijas instances tiesā.

Nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā vai 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskatīja par iespējamu izskatīt civillietu bez apelācijas sūdzības iesniedzējas pilnvarotā pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā netiek apstrīdēts pirmās instances tiesas nodibinātais, ka 2005.gada 12.aprīlī starp prasītāju un /pers. B/ noslēgts Ķīlas līgums Nr.2067/05P08-1, ar kuru /pers. B/ piederošais nekustamais īpašums /adrese/ ieķīlāts par labu prasītājai.

No zemesgrāmatu informācijas izriet, ka nekustamais īpašums /adrese/, Carnikavas novadā pieder /pers. B/.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma argumentācijai.

Lietā nav strīda, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 19.februāra spriedumu nekustamais īpašums /adrese/atsavināts atbildētājai, tomēr atbildētājas īpašuma tiesības zemesgrāmatā nav reģistrētas.

Civillietu tiesas kolēģija no lietas materiālos esošā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 19.februāra sprieduma konstatē, ka atbildētāja un /pers. B/ 2007.gada 6.augustā un 2007.gada 7.augustā noslēguši pirkuma līgumus, ar kuriem atbildētāja nopirka no /pers. B/ nekustamo īpašumu /adrese/, Carnikavas novadā. Īpašuma tiesību maiņai piekritis nodrošinātais kreditors – prasītāja.

Ievērojot, ka ķīlas līgums noslēgts 2005.gada 12.aprīlī, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka atbildētāja nekustamo īpašumu iegādājusies ar spēkā esošu ķīlas tiesību atzīmi.

Saskaņā ar Civillikuma 1378.pantu parādnieka izdarīts nekustama īpašuma atsavinājums trešai personai negroza hipotēkas kreditora tiesības, un katru tādu atsavinājumu var izdarīt vienīgi atstājot spēkā ķīlas tiesības uz atsavināmo nekustamo īpašumu.

Ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu, uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu (Civillikuma 1278.pants). Parādnieka izdarīts nekustama īpašuma atsavinājums trešai personai negroza hipotēkas kreditora tiesības, un katru tādu atsavinājumu var izdarīt vienīgi atstājot spēkā ķīlas tiesības uz atsavināmo nekustamo īpašumu (Civillikuma 1378.pants).

Pēc ķīlas tiesības ierakstīšanas zemesgrāmatā kreditoram rodas lietu tiesība (Civillikuma 1367.pants), tādēļ neatkarīgi no tā, ka ieķīlātājs nekustamo īpašumu ir atsavinājis citai personai, ķīlas ņēmējs parāda nesamaksas gadījumā var realizēt savu ķīlas tiesību *(sk. G.Višņakova, K.Balodis. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Lietas; Valdījums; Tiesības uz svešu lietu. R.:Mans Īapšums, 1998, 231.lpp.).* Tātad hipotēka kā lietu tiesība ir absolūta un garantē kreditora tiesības saņemt izpildījumu neatkarīgi no lietas atsavinājuma. Tas, ka hipotekārais kreditors ir vai nav zinājis par lietas atsavināšanu, nevar ietekmēt viņa zemesgrāmatā nostiprinātās tiesības *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 28.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-812/2013)*.

Saskaņā ar Civillikuma 1319.pantu ķīlas ņēmējs, kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis var meklēt sev apmierinājumu no ieķīlātās lietas un šajā nolūkā spert visus vajadzīgos soļus tās pārdošanai.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajam, ka apstāklis, ka atbildētāja nav veikusi savu īpašuma tiesību reģistrāciju zemesgrāmatā, nedrīkst būt par šķērsli hipotekārā kreditora tiesību realizācijai. Pati atbildētāja savas tiesības uz nekustamo

īpašumu pēc Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 19.februāra sprieduma stāšanās likumīgā spēkā nav reģistrējusi zemesgrāmatā, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija apelācijas sūdzības iesniedzējas atsauci uz Civillikuma 993. un 994.pantu atzīst par nepamatotu.

Ar prasītājas iesniegtajiem prasības pieteikuma precizējumiem un aprēķiniem *(lietas 108.-117.lapa)* apstiprinās, ka pēc prasības celšanas veikti maksājumi, kas novirzīti /pers. B/ aizdevuma līguma izrietošo saistību daļējai izpildei. Civillietu tiesas kolēģija secina, ka parādsaistību apmērs pēc 2005.gada 12.aprīļa Kredīta līguma Nr.2067/05P08 veido 195 554,02 EUR, kas sastāv no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 170 639,34 EUR procentiem par periodu no 2010.gada 15.aprīļa līdz 2011.gada 14.septembrim 7 829,78 EUR apmērā un līgumsoda par termiņa nokavējumu 17 084,90 EUR.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma, atzīstot prasītājai tiesības gūt apmierinājumu no ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese/, Carnikavas novadā, kura īpašuma tiesības ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu atzītas atbildētājai un pārdodot nekustamo īpašumu izsolē, tādējādi dzēšot no 2005.gada 12.aprīļa Kredīta līguma Nr.2067/05P08 izrietošo parādu 195 554,02 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ar lietas materiālos esošajiem 2015.gada 21.septembra maksājuma dokumentiem Nr.26452014 un Nr.26462014 *(lietas 7.un 8.lapa)* apstiprinās, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības pieteikuma iesniegšanu 71,14 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā. Minētie tiesas izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Savukārt ar lietas materiālos esošo 2015.gada 25.septembre rēķinu Nr.FV2015/215 un 2015.gada 1.oktobra maksājuma uzdevumu Nr.MZ03367 *(lietas 72.-74.lapa)* apstiprinās, ka prasītāja samaksājusi ar lietas vešanu saistītos izdevumus ZAB „Fogels, Vītols un Paipa" 258,25 EUR (ieskaitot PVN) pirmās instances tiesā un ar 2016.gada 12.jūlija rēķinu Nr.FV2016/142 un 2016.gada 15.jūlija maksājuma uzdevumu NR.LS000065 *(lietas 118. un 119.lapa)* apstiprinās, ka prasītāja samaksājusi ar lietas vešanu saistītos izdevumus ZAB „Fogels, Vītols un Paipa" 258,25 EUR (ieskaitot PVN) apmērā par pārstāvību apelācijas instances tiesā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Izskatot lietu pirmās instances tiesā, radušies izdevumi par pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 7,45 EUR un, izskatot lietu apelācijas kārtībā, 1,55 EUR. Prasītāja, sniedzot prasību, samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā, tādējādi no atbildētājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,30 EUR *(7,45 + 1,55 – 4,70)*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa devusi pareizu juridisku novērtējumu pierādījumiem, piemērojusi pareizās materiālās tiesību normas, taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, prasību apmierinot.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

AS „DNB banka" prasību pret /pers. A/ par ķīlas tiesību realizēšanu un atzīšanu **apmierināt**.

Atzīt AS „DNB banka", reģistrācijas Nr.40003024725, tiesības gūt apmierinājumu no ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, kura īpašuma tiesības ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu atzītas /pers. A/, personas kods /personas kods/, pārdodot nekustamo īpašumu izsolē un tādējādi dzēšot no 2005.gada 12.aprīļa Kredīta līguma Nr.2067/05P08 izrietošo parādu 195 554,02 EUR, ko veido parāda pamatsumma 170 639,34 EUR, lietošanas procenti par laika periodu no 2010.gada 15.aprīļa līdz 2011.gada 14.septembrim 7 829,78 EUR apmērā un līgumsods 17 084,90 EUR, bet nepārsniedzot ar ķīlu nodrošinātā prasījuma summu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „DNB banka", reģistrācijas Nr.40003024725, valsts nodevu 71,14 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 516,50 EUR, kopā piedzenot 592,34 EUR *(pieci simti deviņdesmit divi euro un trīsdesmit četri euro centi)*.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,30 EUR *(četri euro un trīsdemist euro centi)*. Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV51TREL2190458019000 un samaksu apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas apgabaltiesā.

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 *(desmit)* dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 *(trīsdesmit)* dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2017.gada 8.februārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis	(personiskais paraksts)	J.Freimanis
Tiesnese	(personiskais paraksts)	M.Bebriša
Tiesnese	(personiskais paraksts)	I.Strelča